

РЕШЕНИЕ

№ 7252

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7827** по описа за **2013** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН. Образувано е по жалба на 199 Основно училище „Св.Й.“, представлявано от директора Л. Д. Д., чрез процесуален представител адв. Я. Я. от САК, срещу решението от 12.12.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 5455/2012 г. от 4-ти състав на СРС,НК.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НК/ № 22-2203382/01.09.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция на труда“ - С., с което на касатора на основание чл.414, ал.1, от Кодекса на труда /КТ/ наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лв.за нарушение на чл.68, ал.4 от КТ.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа се, че не е налице нарушение на трудовото законодателство, тъй като са изпълнени условията на чл.68, ал.1, т. 1 КТ. Релевира се довод за нарушение на закона, тъй като длъжностите „учител“ и „възпитател“ са различни и са изпълнени условията на чл.68,ал.3 КТ.

Ответникът- редовно призован не се представлява и не заявява становище по жалбата. Представителят на СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното

решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. АССГ намира, че решението на Софийския районен съд е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 22-2203382/01.09.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция на труда” - С..

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид събраните по делото писмени доказателства, както и показанията разпитаните свидетели М. Р. и А. А. и актосъставителя Е. П.. Категорично установено е, че на 15.09.2011 г. касаторът в качеството му на работодател, е сключил трудов договор с М. Р., назначавайки я на длъжност „възпитател”, за срок по-малък от 1 година, без да е налице писмено искане от Р. в този смисъл. Чл.68, ал.4 КТ допуска по изключение сключването на срочен трудов договор за срок най-малко една година за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер. По делото няма спор, че работата, която ще изпълнява Р., няма временен, сезонен или краткотраен характер. Изречение второ на чл. 68, ал.4 КТ предвижда, че такъв срочен трудов договор може да се сключи и за по-кратък срок от една година по писмено искане на работника или служителя. От доказателствата по делото се установява, че такова искане от страна на Р. няма и тя не е инициирала сключването на срочен трудов договор за по-малко от една година. Извършеното от касатора съставлява нарушение на нормата на чл.68, ал.4 КТ, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Неоснователно е оплакването за нарушение на материалния закон.

Без изричното писмено искане от страна на работника не може да се сключи срочен трудов договор по чл.68, ал.4 КТ за срок по-малко от една година. След като такова писмено искане няма, сключеният трудов договор е в нарушение на императивните изисквания на закона.

Неоснователно е и оплакването за приложението на чл.68, ал.3 КТ.

Този законов текст предвижда сключването на срочни трудови договори за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности, както и с новопостъпващи работници и служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия. Р. не е новопостъпил работник, от длъжностната характеристика се установява по категоричен начин, че работата не е временна, сезонна или краткотрайна, касаторът не е нито в ликвидация, нито в несъстоятелност. Т.е. не е налице нито една от предпоставките за приложението на чл.68, ал.3 КТ.

Настоящата инстанция намира, че АУАН и НП са съставени в срок, от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона

и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57 от ЗАНН. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението. С оглед горното касационната жалба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63,ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.12.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 5455/2012 г. от 4-ти състав на СРС,НК.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: